

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 718/07
17.01.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, mr Ljubice Jeremić, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac i Stojana Jokića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3965/2005 od 20.12.2006. godine, u sednici održanoj 17.01.2008. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3965/2005 od 20.12.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Palanci P.1022/2004 od 18.05.2005. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je traženo da sud obaveže tuženog da tužiocu na ime naknade materijalne štete na vozilu isplati iznos od 45.946,41 dinar, sa zateznom kamatom od 10.09.2000. godine do isplate, na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljeni strah iznos od 40.000,00 dinara, sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate, kao i zahtev za naknadu troškova parničnog postupka. Tužilac je obavezan da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 17.936,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3965/2005 od 20.12.2006. godine žalba tužioca je odbijena i presuda prvostepenog suda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući dozvoljenost revizije u smislu odredbe člana 401. stav 2. tačka 5. ZPP, revizijski sud je našao da revizija tužioca nije dozvoljena, jer je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Tužba u sporu podneta je sudu 25.02.2000. godine, a preinačena je na ročištu za glavnu raspravu dana 18.03.2003. godine isticanjem tužbenog zahteva za naknadu materijalne štete u iznosu od 45.946,41 dinar i zahteva za naknadu nematerijalne štete u iznosu od 40.000,00 dinara.

Kada u toku imovinsko-pravnog spora za novčano potraživanje tužilac preinači tužbu povećanjem tužbenog zahteva dozvoljenost revizije ceni se prema pravilima parničnog postupka važećim u vreme preinačenja tužbe.

Odredbom člana 382. stav 2. ZPP, koji je izmenjen odredbom člana 8. Zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 3/02, koji je stupio na snagu 26.01.2002. godine), u vezi sa članom 491. stav 4. republičkog ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), propisano je da revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi iznos od 300.000,00 dinara.

U konkretnom slučaju tužba je preinačena 18.03.2003. godine, posle stupanja na snagu Zakona o izmenama ZPP, a budući da vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi iznos od 300.000,00 dinara, sledi da revizija u ovom sporu nije dozvoljena.

Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe člana 404. ZPP.

Predsednik veća – sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN